

zvýšené úrovni, zejména nechávají stranou všeobecné elementární po-
něky. Malou účastí posluchačů jest umožněn bližší styk profesorů a žáků.
Tak jeden z profesorů skončiv některou partii, rozmlouval s námi
o otázkách tam obsažených, tážaje se každého, je-li mu jeho teorie
jasná a samozřejmá.

Z P R Ā V Y.

Ministr financí JUDr. Alois Rašín.

Když valná hromada »Všehrdů« na konci listopadu válečného roku 1917 mezi jinými zvolila za čestného člena svého spolku také dra Aloise Rašína, jenž v té době právě byl po třetí povýšen naší fakultou na doktora práv, nestalo se tak pouze pro demonstraci proti nenáviděnému režimu rakouskému, který dra Rašína odsoudil k smrti, nýbrž památným hlasováním tím chtěl český dorost právnický sdružený ve S. Č. P. Všehrd zřejmě dáti na jevo, že váží si mužů, již vzděláním posílení neohroženě dovedou se postavit za myšlenku, již za dobrou uznají. Rašín byl politikem rozeným. Již v mládí hrál zodpovědnou úlohu. A svému politickému nazírání podřídil i svou literární činnost. Nehledě k množství článků novinářských, kde všude jeví se jako praktik: přeložil dílo Johna Rae: »Osm hodin práce«, r. 1896 společně s nynějším vrchním ředitelem Živnostenské banky drem Jaroslavem Preisem Lorenzův spis »Marxistická sociální demokracie«. Z jeho prací původních téměř všechny jsou určeny k podpoře jeho cílů politických. Tak »České státní právo«, rovněž i práce z posledních let »Můj finanční plán« (1919), »Národní hospodářství« (1922) a »Přehled finančního hospodářství republiky československé v letech 1918—1921« (1922). Poslední práce mají však již souvislost s jeho činností jako zakladatele a finančního budovatele československé republiky. Není naším úkolem šířiti se o této jeho činnosti. Slovo Rašín jest programem samo o sobě, a budoucnost ocení to lépe, než přítomnost. Horoucí láska k vlasti vedla veškerou jednání ministrovu, a velikosti a upevnění jejímu zasvětil svůj celý život, jež mu vlastní příslušník národa upřel. Duch jeho bude jistě žíti mezi námi, a svým příkladem nám, hlavně mladým právníkům, ukazovati cestu jedine správnou: nalézti pečlivým uvážením věci pravdu, tuto pravdu bez ohledu neohroženě hlásati, a od správné cesty ani násilím nedati se uchýliti.

dnk.

In memoriam. Opět odešel jeden z našich přátel, nadaný právník Jiří Hausman. Získal si srdce nás všech, kteří jsme s ním pracovali. Vnášel k nám svou milou povahou radost v krutých dobách válečných. Byl básníkem! A třeba zahořklá jeho satyra bičovala přítomnost, měl naději v budoucnost. Těšil se, že bude pracovati v národním hospodářství. Z tohoto oboru napsal pro náš časopis článek »Mzdy podle indexových čísel«. Nemoc, válka zabránila mu dále pracovati. A milý přítel nás opustil tak tiše, jak žil.

Rr.

Slavnostní schůze na počest sedmdesátin prof. dra L. Heyrovského. Spolek československých právníků »Všehrd« pořádal dne 1. března v Sladkovského síni Obecního domu na oslavu sedmdesátých narozenin J. M. prof. dra L. Heyrovského slavnostní schůzi spojenou s uměleckým programem. Slavnosti se účastnil profesorský sbor právnické fakulty Karlovy university v čele s J. M. drem C. Horáčkem, rektorem Karlovy university a J. M. drem K. Hermanem-Otavským, děkanem právnické fakulty téže university. Prezidenta republiky zastupoval